

Lessen in moord

(The long Red Herring)

Komische thriller in twee bedrijven

door

PAT COOK

vertaling

Maja Reinderman

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **LESSEN IN MOORD - THE LONG RED HERRING** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **PAT COOK** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 1994 by Pat Cook
Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363
1800 AJ Alkmaar
Telefoon 072 - 5112135
Website: www.ibva.nl
Email: info@ibva.nl
ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

OVER DE AUTEUR: Mijn eerste toneelstuk heette "Rest in Peace" en werd in 1976 uitgegeven door Dramatic Publishing. Terwijl ik allerlei baantjes aanhield - zoals pianospelen in een pizzatent, acteren in locale tv-spots, bedrijfsfilms en op het toneel, decors bouwen en piano's en orgels verkopen - bracht mijn vrouw Rose Ann me de geneugten van het gebruik van een computer bij. Dit werd, gekoppeld aan mijn besluit al mijn baantjes te laten vallen en me fulltime aan het schrijven te wijden, een keerpunt in mijn leven. Wat het schrijven betreft: er zijn meer dan honderd toneelstukken van mij gepubliceerd door zeven verschillende uitgeverijen. Sommige daarvan zijn vertaald in het Duits en het Nederlands. Ik sluit me helemaal aan bij het gezegde: "Hoe harder ik werk, hoe meer geluk ik heb." Ik ben er vast van overtuigd dat iedereen een verhaal te vertellen heeft, of een droom na te jagen. En geloof me, als ik dat kan, kan iedereen het.

Pat Cook

The Long Red Herring by
PAT COOK

Voor Bob Wright...
...met dank voor al zijn hulp

PERSONAGES:

PROFESSOR KLEINE - enigszins saaie docent Creatief Schrijven, grote forse man, halverwege de 50

RUDY MORRELL - brutale wijsneus, ongeveer 20

MARY JANE BRODY - schuchter, verontschuldigt zich steeds, 21

KATE DARWELL - komt uit de "betere kringen", zeer intelligent, ongeveer 20

LYNN BURDETT - pafferige, methodische student, ongeveer 21

DIDI TAGGERT - tamelijk mondain type, ongeveer 20

BOJO MURCHISON - boerenkinkel, neemt cursus niet serieus, begin 20

HACKER* - nogal militaire vrouw, begin 20

* Kan ook door een man gespeeld worden.

TIJD: heden

PLAATS: het huis van professor Kleine.

NB: dit stuk speelt zich af op een college. Het kan echter makkelijk verplaatst worden naar een high school door eenvoudigweg de leeftijd van de cursisten met een paar jaar te verlagen. Men zou het ook naar een cultureel of wijkcentrum kunnen verplaatsen, waar cursisten van allerlei leeftijd komen.

HET DECOR:

Het stuk wordt gespeeld in de woonkamer van een ietwat ouderwets huis. Hoewel de verf nog niet van de muren afbladdert, geeft het wel de indruk dat de verf er al jaren op zit. Er hangen allerlei oude foto's, certificaten en diploma's.

Er zijn twee deuren en een overwelfde ingang. De voordeur bevindt zich rechts op het toneel. In de achterwand is een deur die naar de keuken leidt. In de linkerwand is de overwelfde doorgang, die leidt naar andere delen van het huis zoals de eetkamer, werkkamer enz. Rechts van de keukendeur in de achterwand is een trap die naar de bovenverdieping leidt.

Het meubilair is doodgewoon, maar wel comfortabel. De bank, die bijna midden op het toneel staat, wordt geflankeerd door twee tafeltjes. Op het linker tafeltje staat een telefoon. Vlak bij de bank staat een grote stoel, waarover een herenjasje hangt. Tegen de linkerwand staat een groot bureau met daarop een draagbare schrijfmachine. Verder staan er in de kamer nog wat andere stoelen en tafeltjes, wat boekkasten en planten. Vlak bij de trap bevindt zich een groot schoolbord.

PROLOOG

ALS HET DOEK OPGAAT is Voor Links belicht, zodat de huiskamer nog donker is. In het licht staat een lessenaar en daarachter staat PROFESSOR KLEINE.

KLEINE: *(richt zich tot zijn klas)* Zo, we zijn nu bijna aan het eind van het semester en ik ben er zeker van dat sommigen van jullie tot de onverbiddelijke conclusie zijn gekomen dat moord niet zo gemakkelijk is als jullie dachten. Klinisch gezien kan het gereduceerd worden tot een beperkte serie formules. Het enige wat men kunst kan noemen is het schrijven er over. En daarom, dat neem ik tenminste aan, zijn jullie deze cursus Creatief Schrijven gaan volgen. Natuurlijk is het nu een beetje laat om achter het motief van ieder van jullie te komen. Ik weet dat sommigen van jullie vlijtige schrijvers in de dop zijn, dat anderen deze cursus namen omdat "Bloot in de Bioscoop" al vol was en dat de rest deze cursus koos omdat er airconditioning in het lokaal was. Hoe dan ook, twee derde van jullie heeft de hele cursus gevolgd en doet nu examen. Groep A, die de perfecte moord moest plannen... ik ben het nog aan het nakijken... hoewel ik me nog afvraag wat voor cijfer ik meneer Harroldson moet geven die, zo als we allemaal weten, zo ver ging dat hij op het politiebureau terecht kwam om in een rij met mogelijke daders te gaan staan, alleen maar om dat eens te ervaren. Degenen onder jullie die willen bijdragen aan de borgtocht om hem vrij te krijgen, kunnen na de les even bij me komen. Groep B, jullie opdracht voor waterdichte alibi's en sporen uitwissen moet maandag ingeleverd worden. Ik hoop dat jullie mijn opdracht goed hebben uitgevoerd en niet in de bekende val zijn getrapt van het iemand uit de andere groep van liegen beschuldigen, je toevlucht nemen tot geheugenverlies of een ontvoering door UFO's. Nou, en de derde groep, Groep... *(hij kijkt in zijn aantekeningen)* ...Groep C, jullie moeten een moord oplossen. Ja, dat klopt, morgenavond, bij mij thuis, zal een moord worden gepleegd. Ik wil jullie er nog eens aan herinneren niemand te vertrouwen. Deze zes zullen door Miss Hacker om 8 uur bij dit gebouw met een busje opgehaald worden en dan om ongeveer half 9 bij mijn huis afgezet worden. Dan is het aan ieder van jullie om uit te puzzelen wie er vermoord was, waarmee en door wie. Nog één ding. Soms zal wat je hoort en wat je denkt... niet met elkaar kloppen. En sommige dingen lijken gewoon niet logisch. Het is aan jullie om te besluiten wat echt is en wat niet. Het zal niet gemakkelijk zijn, want

zie je, moordenaars spelen niet eerlijk. (*hij glimlacht*) En ik ook niet. (*hij denkt even na*) Hm, over waarom jullie deze cursus volgen gesproken, ik wil dat jullie hier een voor een voor de klas komen staan en jullie redenen vertellen. Ik zou het zelf ook wel willen horen. Zeg maar gerust wat je wilt, nou, wie wil er eerst? (*blackout*)

EERSTE BEDRIJF

(Het is nu de volgende avond, ongeveer half 9. Het licht gaat aan in de huiskamer. Het is nog stil. Even later horen we stemmen buiten bij de voordeur.)

STEMMEN: Ga nu naar binnen! Wat? Doe de deur open, stommerd! Maar we hebben de buitenkant nog niet onderzocht. Dat kunnen we later wel doen. Misschien ook niet. O!

(De voordeur gaat gemakkelijk open: DIDI kijkt naar binnen. Ze wordt de kamer ingedruwd door RUDY, die achter haar binnenkomt. Daarna volgen MARY JANE, KATE en LYNN.)

RUDY: We krijgen dit gedoe nooit rond als we de hele avond buiten rondhangen.

DIDI: Weet je, je bent drammerig, onbeschoft en arrogant.

RUDY: Nou en?

DIDI: Dat vind ik wel leuk in een man.

MARY JANE: Vind je drammerig en arrogant *leuk*?

KATE: Natuurlijk. Dat zijn ook haar beste eigenschappen. En je vergat onbeschoft.

MARY JANE: Sorry.

KATE: *(heeft dat al zo vaak moeten aanhoren)* Hou op met sorry zeggen, Mary Jane.

DIDI: Deed ze het weer?

KATE: Als een barst in een grammofoonplaat.

LYNN: Mary Jane, je hoeft je niet voor alles en nog wat schuldig te voelen, weet je. De wereld is niet jouw fout.

MARY JANE: Ik weet het, sorry.

DIDI: Laat haar met rust. Als we dit verpesten kunnen we altijd nog haar de schuld geven.

KATE: Zoiets zeg je toch niet.

DIDI: Schaam je je dat je daar zelf niet aan dacht?

KATE: Precies.

(HACKER komt door de voordeur, ze heeft een clipboard bij zich.)

HACKER: Oké, oké, zullen we even niet bij de voordeur blijven hangen als een groep vee. *(ze loopt naar het Midden)*

KATE: Kudde.

HACKER: Wat?

KATE: Een kudde vee.

HACKER: Ja, ik heb van vee gehoord. Maar...

KATE: Nee, ik bedoel dat je "groep" zei en...

DIDI: *(schudt haar hoofd)* Laat maar zitten.

HACKER: *(kijkt op haar clipboard)* Laten we eerst even zien of iedereen er is.

RUDY: Wij zijn er allemaal. En u?

HACKER: Hierheen. *(ze wijst naar de voorkant van de bank)*

LYNN: Dat is toch niet te geloven. Opeens zitten we in het leger.

MARY JANE: We moeten maar doen wat ze zegt.

HACKER: *(leest)* Mary Jane Brody?

MARY JANE: Hier.

HACKER: Lynn Burdett?

LYNN: Ja.

HACKER: Kate Darwell?

KATE: Present.

HACKER: Rudy Morrel!?

RUDY: Helemaal aanwezig, *sir!*

HACKER: Kop dicht. Buford Joseph Murchison? *(ze kijkt om zich heen)*

RUDY: Wie?

DIDI: O, je bedoelt Bojo?

HACKER: *(ze loopt naar de voordeur)* Waar is die boerenlul? *(ze opent de deur en roept)* Bojo?!

(BOJO staat buiten bij de voordeur met een sigaret in zijn mond. Hij gooit die snel weg.)

BOJO: Ik ben hier, mens!

KATE: Heb je een vrouw bij je in het busje, Bojo?

BOJO: Ik rookte mijn sigaretje even op, doe me een lol. *(hij voegt zich bij de anderen)*

KATE: Je zit in het basketbalteam. Je zou niet moeten roken.

BOJO: Het seizoen is voorbij.

DIDI: Geen wonder dat je moest betalen om mee te mogen doen.

BOJO: Je weet hoe fanatiek professor Kleine tegen roken is. Ik wou niet dat die ouwe me op mijn huid zat. *(MARY JANE steekt schuchter haar hand op)*

HACKER: Wat is er?

MARY JANE: Komt professor Kleine niet?

HACKER: Sorry. Het is me niet toegestaan dergelijke informatie te geven. Bojo is er ook. *(ze checkt het)*

RUDY: Je bedoelt Buford Joseph.

BOJO: Hou je kop. Dacht je soms dat mijn ouders me bij mijn geboorte Bojo hebben genoemd?

HACKER: En Didi Taggert.

DIDI: Yo!

HACKER: Eerst een paar regels nu. Ten eerste, tijdens jullie onderzoek op de plaats van de misdaad mogen jullie geen, ik herhaal, *geen* behang van de muur scheuren, geen vloerbedekking omhoog trekken en geen internationale telefoontjes plegen zoals als bijvoorbeeld het weerbericht in Bangkok bellen. Er is ook een grondige inventarisatie geweest, dus als er iets gemist wordt, komen we jullie halen.

KATE: Om ons een onwijs pak slaag te geven.

DIDI: Behalve Bojo, die is al onwijs genoeg van zichzelf.

BOJO: Dank je. Hè?

HACKER: Oké, dat was het. Ik kom over een paar uur terug om jullie op te halen. *(ze loopt naar de deur)* En haal geen geintjes met me uit zoals verstoppertje achter de heg of voor het busje uitrennen. Dan rijd ik dwars over jullie heen. Veel plezier, jongelui. Het onderzoek begint nu. *(ze gaat af en sluit de deur)*

BOJO: Tjonge, laat die vrouw een busje besturen en ze denkt meteen dat ze Arnold Schwarzenegger is.

LYNN: Wat zouden we nu moeten doen?

RUDY: Dat is aan jou. Ik weet wat *ik* nu moet doen. *Jij* zoekt het zelf maar uit.

KATE: We gaan beginnen, liefje.

BOJO: Oké, waar is de keuken?

RUDY: Dat is slim. Ga jij die onderzoeken?

BOJO: Nee, ik heb nog niet gegeten.

KATE: Oké, lui, ik denk dat we allereerst deze kamer grondig moeten doorzoeken.

RUDY: O, jij probeert gewoon het onderzoek naar je toe te trekken.

KATE: Ik *denk* simpelweg, dat is alles.

DIDI: Net als Rudy. Die denkt zo simpel als wie dan ook.

BOJO: Hé!

DIDI: Sorry, Bojo. Ik was vergeten dat je hier was. *(tegen KATE)* Waarom nu meteen de kamer grondig onderzoeken?

MARY JANE: Omdat later misschien sommige aanwijzingen verdwenen kunnen zijn. Belangrijke aanwijzingen.

KATE: Inderdaad. Heel goed, Mary Jane. We maken nog wel een detective van je. *(het licht in de huiskamer wordt gedimd en ALLEN staan als bevroren. Op de lessenaar gaat een enkel lichtje schijnen en MARY JANE loopt er heen om het publiek toe te spreken)*

MARY JANE: Toen ik voor het eerst las dat deze cursus aangeboden werd, was ik bang. *(ze haalt haar schouders op)* Sorry. Ik ben niet zo impulsief, nooit geweest, zo ben ik nu eenmaal. Als ik ergens heen moet rijden, bestudeer ik altijd eerst grondig de kaart voordat ik de

auto start. Als ik een nieuwe film ga zien, lees ik altijd eerst het boek. Als ik in een nieuw restaurant ga eten, bestel ik altijd eten dat ik al ken. O, ik heb het één keer geprobeerd anders te doen. Ik deed een cursus Frans, twee semesters. Ik ging die zomer naar een Frans restaurant, helemaal in mijn eentje, en wat denkt u dat ik bestelde? Een fietspomp. Ik verontschuldigde mezelf in het Frans en ging weg. Ooit hadden ze een blind date voor me geregeld en ik kreeg prompt overal pukkeltjes. Ik ben deze cursus gaan volgen, vooral denk ik, om mezelf iets te bewijzen. Alleen weet ik niet wat. Ziet u, ik ben een enigst kind en Pap had een jongen gewild. Sorry. *(het licht op de lessenaar gaat uit en MARY JANE voegt zich bij de anderen. Het licht in de huiskamer gaat weer volop aan en het spel gaat verder)*

DIDI: Oké, sportliefhebbers, verspreiden. *(de groep verspreidt zich en onderzoekt de kamer. BOJO beweegt zich langzaam maar zeker naar de keuken en kijkt door de deur. Nadat hij er zeker van is dat niemand het ziet, gaat hij af door die deur. RUDY kijkt omhoog langs de trap. LYNN gaat naar het bureau en vindt de cassette recorder)*

LYNN: Dit is misschien iets. *(de anderen gaan naar haar toe)*

RUDY: Wat? Wat is dat?

KATE: Ah! Een bandje.

LYNN: Zal ik?

DIDI: Ga je gang.

LYNN: Goed. *(ze haalt een paar handschoenen uit haar tasje en trekt die aan)*

MARY JANE: Jij hebt dit eerder gedaan.

KATE: We hadden aan handschoenen moeten denken.

MARY JANE: Sorry.

DIDI: O, hou op. Maak je geen zorgen, M.J., wij passen wel op jou.

LYNN: Klaar. *(ze drukt voorzichtig op een knop van de taperecorder en men hoort KLEINE's STEM)*

RECORDER: Als jullie denken dat dit een aanwijzing of zo is, dan hebben jullie het mis. Blijf proberen. *(er verschijnt een trek van afkeer op het gezicht van LYNN en ze drukt op de stopknop. De RECORDER stopt. De anderen kijken vol leedvermaak)*

RUDY: Hij is een rotzak als hij daar zin in heeft.

KATE: Geeft niets, Lynn. Goed geprobeerd. *(de GROEP zoekt verder in de kamer. DIDI vindt een herenjasje dat over een stoel hangt)*

DIDI: Kijk, hij heeft zijn jasje laten hangen. O! Dit is vast een aanwijzing.

RUDY: Jasje van een man? Moordenaar of slachtoffer?

DIDI: Kun je moeilijk zien aan een jasje.

KATE: Hou het eens omhoog. *(DIDI houdt het jasje tegen zichzelf aan. Het is veel te groot voor haar)* Mooi. Van wie het ook is, het is van

een grote man, langer dan een tachtig zou ik zeggen.

LYNN: En nogal fors. Minstens negentig kilo zou ik zeggen.

RUDY: Voel eens in de zakken. *(ze leggen het jasje op de bank en doorzoeken de zakken)*

KATE: Zit er wat in?

LYNN: *(houdt een rood strikdasje omhoog)* Een strikje.

MARY JANE: O. Dit is iets. *(haalt er een flesje pillen uit)* Pillen. Op het etiket staat "Voor Astma".

DIDI: Wie is het voorgeschreven?

MARY JANE: Dat staat er niet op.

KATE: Dus dat is het?

RUDY: We weten dus nu dat het een knaap met ademhalingsmoeilijkheden is.

KATE: *(met triomfantelijk leedvermaak)* O, is dat alles wat jullie gevonden hebben.

RUDY: Ik neem aan dat jij inmiddels een conclusie getrokken hebt.

KATE: Misschien.

DIDI: O, vertel het ons. Hoe eerder we dit klusje klaren, hoe eerder we hier weg kunnen gaan.

RUDY: Ze weet nog helemaal niets.

KATE: Oké, Mickey Spillane, hoe vind je dit klinken. Of dat jasje is een dwaalspoor, of de eigenaar ervan heeft dat jasje daar nolens volens opgehangen.

RUDY: Nolens wat?

DIDI: Volens. Dat is een buitenlands automerk.

LYNN: Natuurlijk! Niet uit vrije wil! Als je astma hebt wil je die astmapillen altijd bij je hebben. Want je weet nooit wanneer je weer een aanval krijgt.

KATE: Heel goed. Dus ze houden het jasje steeds aan of ze houden het bij zich. *(MARY JANE houdt het jasje omhoog en bekijkt het)*

RUDY: O, daar zou ik waarschijnlijk ook wel aan gedacht hebben als het belangrijk was.

DIDI: En hoe weet je of iets belangrijk is of niet?

RUDY: *(loopt naar de keukendeur)* Daar heb ik een neus voor. Ik weet waar ik naar zoeken moet. Ik weet wat te verwachten.
(RUDY gooit de keukendeur open en BOJO, die daar stokstijf staat, gilt en valt voorover op de vloer. RUDY, LYNN en MARY JANE gillen als hij naar binnen tuimelt)

BOJO: *(vanaf de grond)* Ik was in de buurt dus ik dacht laat ik eens binnenvallen. *(het licht in de huiskamer wordt gedimd en op de lessenaar wordt een lichtje gericht. RUDY loopt erheen)*

RUDY: Ik ben al van jongs af aan een geboren leider. *(hij kijkt om zich*

heen) Echt waar! In mijn tweede jaar op de high school was ik bijna tot klassenvoorzitter gekozen. En bij de padvinders was ik bijna de Eagle Scout geworden. Ach, ik wou dat niet eens zijn. Geen van beide. Nummer twee aan de top, dat is de beste plek. Ziet u, je moet zorgen dat de mensen je gaan vertrouwen, dan heb je de meeste macht. En als je wilt dat ze jou vertrouwen, dan moet je vertrouwen in jezelf hebben. Dat is het enige. Dus besloot ik al het vertrouwen in mezelf te hebben dat ik nodig had, of nog meer. Zelfs als niemand anders dat had. Maar... meestal hadden ze dat wel, begrijpt u? En deze klas? Ik haal de hoogste cijfers. Op Kate na. En Didi. *(het licht op hem begint te dimmen)* O ja, en op Lynn na. En die uitwisselingsstudent op de achterste rij... *(het licht op de lessenaar gaat langzaam uit en in de huiskamer gaat het weer aan. RUDY neemt zijn oude plek weer in)*

KATE: *(tegen BOJO)* De keuken gevonden, hè?

BOJO: *(staat op)* Ja, en hij heeft niet eens bier. Ongehoord!

DIDI: Bier en sigaretten. Je zou werkelijk je attitude moeten veranderen

BOJO: Dat zou ik wel doen, als ik wist wat het was. Heb ik iets gemist?

RUDY: Nee.

KATE: Ja. We hebben het jasje van een forse man gevonden, een flesje astmapillen en een rood strikje.

BOJO: Rood strikje, dat belooft wat.

MARY JANE: En nog iets anders. *(ALLEN kijken naar haar. Ze steekt haar vinger door een gat in de achterkant van het jasje)*

BOJO: *(ontsteld)* Je hebt een gat in het jasje van de professor gemaakt?

MARY JANE: *(laat het jasje op de bank vallen alsof ze zich er aan gebrand heeft)* O, sorry. *(DIDI en KATE pakken het weer op)*

DIDI: Wacht, dat lijkt wel een... Dat is het!

KATE: Een kogelgat! Dat kun je zien aan die schroevivlek eromheen. Van dichtbij geschoten.

DIDI: Van minder dan een meter, als je het mij vraagt.

LYNN: Dat hangt af van het kaliber van het wapen.

MARY JANE: Maar... het is niet logisch.

RUDY: Dat hij in de rug geschoten werd?

MARY JANE: Nee, dat bedoel ik niet. Er is... *(ze bekijkt het jasje aan de binnenkant)* Ja, ik had het goed. Er zijn geen bloedvlekken.

BOJO: Ha, ha, die ouwe Kleine heeft het verknald.

MARY JANE: Denk je?

LYNN: Nee, wacht even. Wat zei hij ook? Over wat je ziet en wat je denkt?

DIDI: Hij zei dat iets niet logisch zou lijken.

MARY JANE: Misschien bedoelde hij dit.

KATE: Het zou net iets voor hem zijn.

RUDY: Misschien werd zijn jasje meteen nadat hij neergeschoten was uitgetrokken.

LYNN: (*scherp*) Wie zijn jasje?

KATE: Goed punt. We weten dat we verondersteld worden de dingen die we vooraf al wisten te gebruiken bij dit onderzoek, ja? En we hebben professor Kleine allemaal dit jasje zien dragen.

MARY JANE: Dus we moeten geloven dat de professor het slachtoffer is?

LYNN: De pillen! Bojo, weet je nog dat je zei dat Kleine zo fanatiek tegen roken is? Nou, wie zou roken meer haten dan iemand met astma?

BOJO: (*raadt*) Een vogelverschrikker met astma?

KATE: Hij zei ook geen voorbarige conclusies te trekken. Misschien moeten we het allemaal opschrijven.

RUDY: Ik heb niets meegenomen. Dat mochten we niet, weet je nog?

KATE: Nou, kijk dan of hier iets ligt om op te schrijven.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto